

De Rode Ridder

INTERVIEWREEKS DOOR MARTIN HOFMAN (20): STEDHO

“Ik heb in de aanloop naar het pensioen van Rode Ridder-tekenaar Claus Scholz ook nog schetsen gemaakt als proef voor De Rode Ridder.”

Ik tref **Steven ‘Stedho’ Dhondt** begin november op het grootste marktplein van België, meerbepaald aan het een week voordien onthulde standbeeld van de zussen **Johanna en Margaretha van Constantinopel**, die exact achthonderd jaar geleden de stad Sint-Niklaas hebben gesticht. Stedho bestudeert de beeldengroep aandachtig, want beide personages zijn afgebeeld als skeletten die een selfie nemen. Ze stralen door hun gewaden een adellijke waardigheid uit. Enkele historische details werden toegevoegd, zoals een klein schild van de kruisvaarders, en een kleine Vlaamse leeuw op het kroontje van Margaretha. Een gure herfstwind jaagt Stedho en mij echter snel in een van de vele horecagelegenheden rond de markt.

Een van de vijf pagina's van *JOWAN DE RODE*, een ouder project van Stedho voor een spin-off van *DE RODE RIDDER*.

Een verhaal kan je met stills doen, maar wij zijn filmisch doorheen het verhaal gegaan.

In deelgemeente Belsele ligt het eerste **RED RIDER**-album al een tijdje in de etalage van de plaatselijke opticien. Heb je daar een verklaring voor?

STEDHO: "Ik heb connecties in Belsele, en opticien **Jan** is een goede en creatieve maat van mij, die aandacht heeft voor wat ik doe. Hij was ook aanwezig op de **RED RIDER**-party vorige maand. Dit initiatief was zijn geheel eigen manier om via zijn winkel **RED RIDER** hulde te betuigen. Rond het tentoongestelde album heeft hij wat rode brillen gelegd. Hij vindt het plezant om dingen te combineren. Elk jaar maak ik trouwens voor hun brillenwinkel een affiche met de aankondiging van hun vakantieperiodes."

Jouw partner in crime **Lectrr** zegt dat het **RED RIDER**-verhaal is opgebouwd zoals een film.

STEDHO: "Het verhaal ontwikkelt zich inderdaad filmisch. Wij drieën, **Johan De Smedt** inbegrepen, zijn vrij grote fans van bepaalde televisieseries. Daardoor leerden wij op die manier kijken naar een verhaal. Een verhaal kan je met stills doen, maar wij zijn filmisch doorheen het verhaal gegaan."

Hebben jullie bewust gekozen voor die filmische optiek, of ontwikkelde het verhaal zich toevallig op deze manier?

STEDHO: "Toch wel bewust gekozen voor benaderingen zoals die zich in de betere televisieseries manifesteren. **BREAKING BAD**, **FARGO**, en allerlei andere **Netflix**-toestanden dus."

Jaren geleden, tijdens een evenement in de Antwerpse stripwinkel **Mekanik**, sprak je me aan over een project waarmee je bezig was. Meerbepaald een stripreeks over een jonge versie van **Johan de Rode Ridder**. Je probeerde je enthousiasme enigszins te verbergen, maar het kwam op mij wel degelijk over als iets waarmee je met hart en ziel betrokken was.

STEDHO: "Ik herinner me dat evenement nog goed. Stripfans mochten toen allerlei voorwerpen van eigen keuze meebrengen, die dan door de aanwezige striptekenaars beschilderd werden. Jij had een heleboel door jouw dochter afgedankte barbiepoppen mee, en ik heb op een van die Barbies een **Rode Ridder**-outfit geschilderd voor jou!

Wat dat **RODE RIDDER**-project betreft: dat heb ik destijds in 2004 ingediend bij **Standaard Uitgeverij**. Ik had mijn idee helemaal uitgeschreven. Dat was zomaar eventjes veertig bladzijden tekst! En dat was nodig, want het ging een drieluik worden.

Kort daarna overleed **Karel Biddeloo**. Daardoor concentreerde de uitgeverij zich op de opvolging van Karel. Bovendien verdween **Els Vandenburg**, waardoor de plaats als beleidsvoerder over de stripafdeling vacant kwam en door iemand anders werd ingevuld. Daarom belandde mijn project in de koelkast."

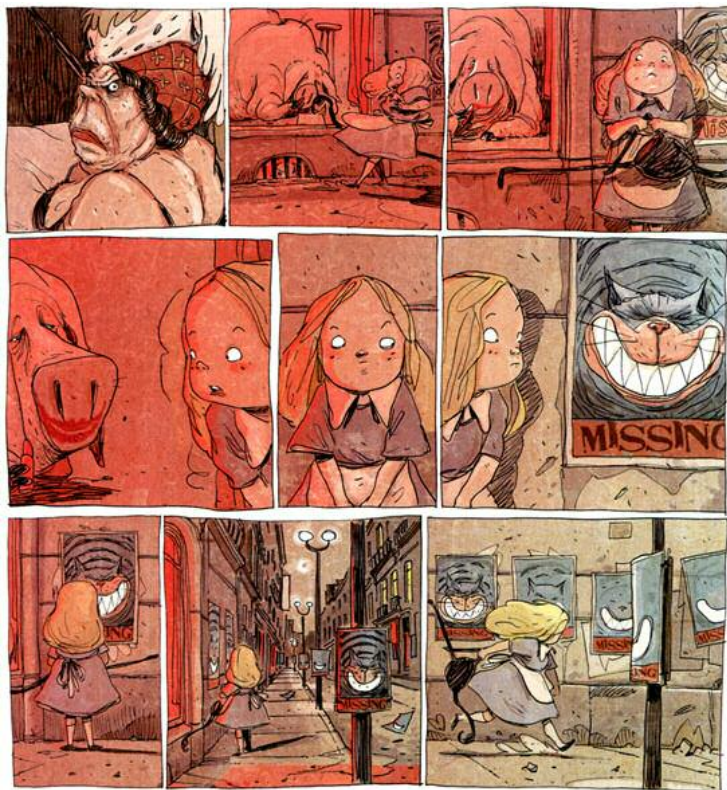
Bestaan er van dat uitgeschreven scenario ook schetsen ter illustratie van dat verhaal?

STEDHO: "Nee, maar ik had wel effectief al vijf pagina's getekend, los van het verhaal, maar die wel een algemene indruk moesten geven over de verhaalontwikkeling."

Is dat project verloren gegaan voor de toekomst?

STEDHO: "Het verhaal ligt daar nog. Misschien ooit, in de toekomst..."

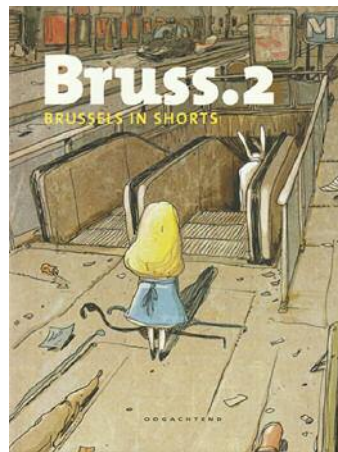
Johan De Smedt kwam tot de slotsom dat de combinatie van Lectrr als scenarist en ik als tekenaar tot het beste resultaat zou komen. Hij heeft daarop Lectrr en mij samengebracht

Heeft dit verloren gegane project een invloed gehad op jouw aanstelling als tekenaar van RED RIDER?

STEDHO: “Dat is mij nooit op die manier verteld geweest. Maar misschien lag ik door dat project ergens in een schuif die men opengetrokken heeft voor RED RIDER.

Stedho leverde een kortverhaal aan beide delen van BRUSS. Voor deel 2 tekende hij de cover en maakte hij een parodie op ALICE IN WONDERLAND.

Johan De Smedt kende mijn werk al sinds hij me aanstelde als tekenaar van DE KRIEGELS, en ik weet dat hij mijn bijdragen in de verzamelalbums BRUSS. - BRUSSELS IN SHORTS 1 en 2 gelezen had. Het was geen geheim dat hij mijn werk en mijn stijl waardeerde.

Ik heb in de aanloop naar het pensioneren van RODE RIDDER-tekenaar **Claus Scholz** ook nog schetsen gemaakt als proef voor DE RODE RIDDER.”

Dus jij was kandidaat om de nieuwe tekenaar van DE RODE RIDDER te worden?

STEDHO: “Inderdaad, en dat maak ik hierbij voor het eerst publiekelijk bekend. Ik wil wel aanstippen dat dit niet op eigen initiatief was, maar wel omdat men mij gevraagd had om mijn RODE RIDDER-visie op papier te zetten.”

Die opdracht werd uiteindelijk aan Fabio Bono gegeven. Werd jij daarna pas als RED RIDER-tekenaar aangesteld?

STEDHO: “De chronologie is me niet helemaal duidelijk. Volgens mij waren Johan De Smedt en Lectrr al een hele tijd bezig met de totstandkoming van RED RIDER. Oorspronkelijk is het de verdienste van **Charel Cambré**, die Lectrr bij Johan De Smedt heeft aanbevolen als scenarist van RED RIDER.

Vervolgens zijn Johan en Lectrr begonnen brainstormen over RED RIDER. Naar

verluidt lagen mijn RODE RIDDER-schetsen daar ergens in de buurt. Bij die schetsen lagen er ook versies van Galaxa en Merlijn, waarop Johan verder plote over Merlijn in de eenentwintigste eeuw.

Johan kwam tot de slotsom dat de combinatie van Lectrr als scenarist en ik als tekenaar tot het beste resultaat zou komen. Hij heeft daarop Lectrr en mij samengebracht.”

In hoeverre bleef Johan De Smedt actief betrokken bij de verdere ontwikkelingen?

STEDHO: “In hoge mate, want van toen af waren we meestal met drieën. Johan had heel goede en frisse ideeën. De ideeën van Lectrr waren nog zotter. Ik was er vooral bij om alles beeldend te ondersteunen. Uiteindelijk heb ook ik meegedacht om mijn invallen in het verhaal op te nemen. Die invallen hadden meestal als doel het verhaal op tempo te houden. Het waren heel intense brainstormsessies, waaruit er veel gegroeid is.”

Wat moet ik mij voorstellen bij een dergelijke brainstormsessie?

STEDHO: “Dat nam altijd twee of drie uur in beslag. Het juiste aantal sessies weet ik niet meer. Johan en Lectrr hebben trouwens onder hun beiden nog een paar van die sessies gehad. Uiteindelijk was er een structuur voor

alle drie de albums. Lectrr is dan begonnen om alles meer in detail uit te schrijven.”

Wie heeft eigenlijk die structuur voor RED RIDER bepaald?

STEDHO: “Wij gezamenlijk. Johan De Smedt heeft toen eens een foto online geplaatst, waarbij het openlijk duidelijk werd dat we fiches met verhaalontwikkelingen door elkaar aan het schuiven waren tot alles chronologisch in één geheel paste. Ondertussen maakte ik tekeningen van de sleutel-scènes.”

Lectrr zegt dat hij veel boeken aangekocht heeft om alles in het scenario te laten kloppen. Een van zijn motivaties was dat jij een perfectionist bent.

STEDHO: “Haha, ja dat klopt wel. Nochtans laat mijn tekenstijl wel wat foutjes toe. Alles is niet altijd even clean getekend. Maar eigenlijk waren we alle drie alert zodat alles correct werd weergegeven.”

Lectrr gaf ook aan dat jij een lift niet wou tekenen op de plaats waar hij die aangegeven had.

STEDHO: “Een lift?”

Ja, je was niet akkoord met de exacte plaats waar die lift moest staan.

Het enige dat ik op papier heb, zijn een paar zoekmatige schetsen. Misschien is het een beetje stom of jammer dat er geen originele platen van Red Rider bestaan, maar dat was destijds niet mijn eerste bekommernis.

STEDHO: “Ach ja... Ik ben architect van opleiding, en er waren een paar scènes die niet matchten. Ik loop dan meteen met mijn ruimtelijk inzicht een eindje vooruit in het verhaal zodat je tien bladzijden later niet moet constateren dat je verkeerd zit.”

Dat waren dus intense brainstormsessies met Lectrr. Gingen jullie daarna nog ergens naartoe om alles te laten bezinken?

STEDHO: “Meestal gingen we daarna ergens iets eten. Of we gingen in Gentbrugge — waar de meeste samenkomsten plaatsvonden — uitwaaien tijdens een wandeling langs het water. Soms zaten we nog met een knoop in het verhaal, maar die werd dan ontward tijdens het etentje of de wandeling.”

Ga je de originele platen, die je voor RED RIDER getekend hebt, verkopen?

STEDHO: “Ik heb geen originele platen van RED RIDER! Ik heb van in het prille begin op mijn Cintic gewerkt, zelfs voor

de schetsen. Dus ik teken álles op mijn scherm. Het enige dat ik op papier heb, zijn een paar zoekmatige schetsen. Misschien is het een beetje stom of jammer dat er geen originele platen van RED RIDER bestaan, maar dat was destijds niet mijn eerste bekommernis. Jaren geleden, toen ik aan OOIEVARKEN werkte, heb ik de Cintic voor het eerst gebruikt. Dat was toen enkel voor de inkleuring van mijn originele platen omdat ik het materiaal van de verf niet heel goed beheers, want ik heb daar geen opleiding voor gehad. Eerlijk gezegd had ik niet het geduld om het verven goed aan te leren. Redelijk snel heb ik dan die Cintic gekocht om mijn ingescande originele platen in te kleuren. Later begon ik mijn werk ook te inktten met de Cintic, en zo vond ik geleidelijk mijn weg in het werken ermee.”

Voor RED RIDER heb je wel bewust gekozen om regelmatig een hele pagina in te kleuren met telkens een andere overwegende kleur.

STEDHO: “Dat was in overleg met Lectrr. Zo konden we best de sfeer weergeven van bijvoorbeeld de woestijn, waar ik met aardse kleuren werkte. Met de blauwe kleur kon ik dan weer magie oproepen. In het derde album manifesteert de kleurwerking zich echt wel extreem.”

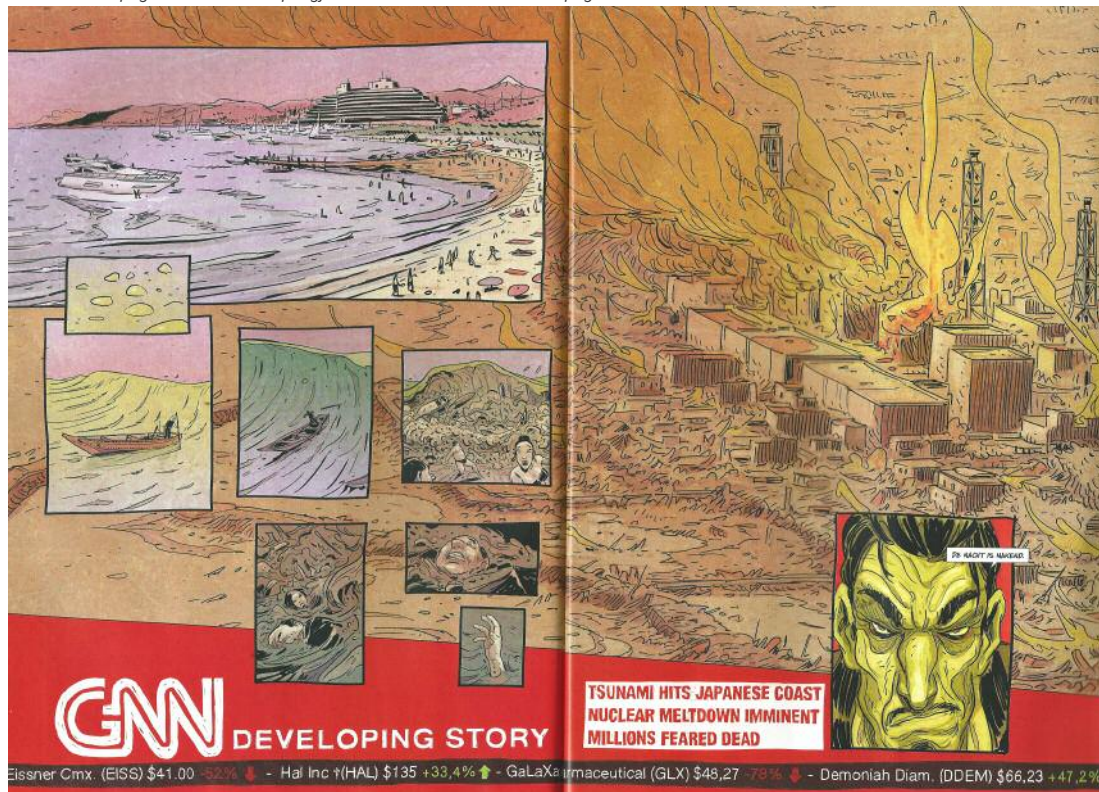
Het is bijna niet te geloven dat het volgende album al het laatste zal zijn in deze reeks. Jullie zijn nu heel goed op dreef... en een album later is het al gedaan! Dat is snel, in vergelijking met bijvoorbeeld AMORAS. En het is jammer omdat er na dit tweede album nog zoveel wagen zouden

Een conceptillustratie van RED RIDER.

We hebben er wel met aandacht voor gezorgd om in deze drie albums heel goede fundamenten te leggen zodat binnen dit universum nog mogelijkheden kunnen gecreëerd worden in de toekomst.

De CNN-dubbelpagina met enkele knipoogjes in de beursticker onderaan de pagina's.

ingeslagen kunnen worden.

STEDHO: “Ja, dat is een bewuste keuze.”

Komen er in de toekomst nog meer RED RIDER-albums?

STEDHO: “Ik denk het niet! Het verhaal is verteld. Ik weet ook niet wat de uitgeverij gaat beslissen in de toekomst. En het valt nog af te wachten hoe goed deze trilogie zal verkopen.”

We hebben er wel met aandacht voor gezorgd om in deze drie albums heel goede fundamenten te leggen zodat binnen dit universum nog mogelijkheden kunnen gecreëerd worden in de toekomst. Dus het is wél mogelijk dat er later nog albums zullen gemaakt worden in dit universum, maar niet meer onder de RED RIDER-noemer, en zonder dat de Red Rider daar noodzakelijk bij betrokken moet zijn. Met name de Camelot-ranch biedt nog vele perspectieven...”

In de veronderstelling dat de uitgeverij toch nog RED RIDER-albums wil laten maken, gaan ze dan eerst jou en Lectrr aanspreken?

STEDHO: “Ik denk dat men in eerste instantie wel bij Lectrr en mijzelf terecht zal komen. Lectrr en ik zullen er dan eens met elkaar over praten. Maar wat de uitkomst zal zijn weet ik niet.”

Als de uitgeverij morgen met dat voorstel afkomt, wat zijn dan de

mogelijkheden dat jullie kunnen én willen voldoen aan hun verzoek?

STEDHO: “Als we dezelfde strategie gaan toepassen zoals bij deze trilogie, dan denk ik dat het onmogelijk is. Momenteel heb ik iets anders in de pijplijn, waar ik zeker nog een halfjaar aan bezig zal zijn. En nee, dat project heeft niets met DE RODE RIDDER te maken.”

Toen ik de laatste pagina van TEUFELSBURG las, dacht ik: wat een hopeloze situatie!

STEDHO: “Toen het script klaar was, kreeg ik beetje bij beetje uitgetekende storyboards van Lectrr te zien. Dat was altijd geconcentreerd op één album. Tijdens het maken van DE ZEVENDE SCHERF wisten we in grote lijnen wel waar we in TEUFELSBURG en HET HUIS MERLIJN naartoe moesten. Maar die uitwerking gebeurde pas later, met inbegrip van de cliffhangers.”

Je tekende ook gedetailleerd een Arabische tekst. Werd je die door Lectrr letterlijk aangeleverd?

STEDHO: “Ja, door Lectrr en Johan De Smedt. Zij zijn bijzonder goed in het opzoeken van dergelijke zaken.”

De CNN-pagina in DE ZEVENDE SCHERF is zowel verrassend als levensecht.

STEDHO: “Inderdaad. Dat is de ramp bij Fukushima.”

Kennismaking met de bewoners van de Camelot-ranch.

De reeks blijkt goed aangekocht te zijn door de kleinhandel, en er zijn eigenlijk alleen maar lovende kritieken verschenen, aangevuld door de unaniem positieve reacties die lezers mij tijdens de signeursessies vertellen.

Je hebt Merlijn, alias Merle, wel heel uitgemergeld en total loss getekend. Was dat jouw initiatief?

STEDHO: “Ja, maar het was voor het verhaal wel nodig dat hij door de hel ging.”

Wat spuit Merle eigenlijk? Heroïne, speed, of iets anders?

STEDHO: “Vanalles, maar dat zal de lezers later wel duidelijk worden. Het is niet gratis dat hij drugs gebruikt en aan de drank zit!”

Heb je er nu al een zicht op in hoeverre Red Rider aanslaat bij het publiek?

STEDHO: “De reeks blijkt goed aangekocht te zijn door de kleinhandel, en er zijn eigenlijk alleen maar lovende kritieken verschenen, aangevuld door de unaniem positieve reacties die lezers mij tijdens de signeursessies vertellen. Alleen **David Steenhuyse** van jullie website was kritisch in zijn bespreking. Maar dat mag, geen probleem.”

Zijn er bepaalde scènes in de albums waarbij Lectrr jouw tekeningen moest bijsturen?

STEDHO: “Dat is een paar keer gebeurd, ook door Johan De Smedt, maar ik weet niet meer waar exact in het verhaal. (Stedho begint de eerste bladzijden van *De Zevende Scherf* te doorbladeren) Ah, deze scène (De laatste twee plaatjes op plaat 5, red.) heb ik een paar keer hertekend omdat we later in het verhaal naar hier moesten teruggrijpen en het in die optiek een aanpassing nodig had. Je ziet daar wel een zielig hoopje mens liggen, maar toch heb ik er het woord ‘Hekserij’ bijgevoegd, en ook nog het hele volgende plaatje, omdat we vonden dat Bahaal met het kleitablet in zijn handen er idealiter bijhoorde zodat alles duidelijk is voor de lezers.

En op plaat 11 nog zoiets. De ‘Whoooooohhh’-tekening stond er reeds, maar ik heb dat brede smalle prentje er onderaan opgeplakt om de

situatie te verhelderen.

Ik wil hierbij wel duidelijk stellen dat Lectrr en ik tijdens het productieproces helemaal in de bubble van het verhaal zaten, dus voor ons was alles wél duidelijk in de eerste versie. Toen we er later objectief wat afstand van namen, viel het ons op dat onder meer deze scènes voor de lezer wel wat duidelijker mochten aangegeven worden.

Dus ook momenten waar er naar eerdere gebeurtenissen moest teruggegrepen worden, en we vonden dat die beter op een andere manier konden getekend worden.

In welke mate heb je easter eggs in jouw tekeningen verstopt?

STEDHO: “Vrij veel, en in toenemende mate, dus in het tweede album meer dan in het eerste, en in het laatste meer dan in het tweede. Ik ga deze nu niet prijsgeven, want ik denk dat het leuk is voor de lezers om ernaar op zoek te gaan.”

Als tekenaar — en soms als scenarist — zit je meestal alleen te werken, terwijl je bij The Wolfpack samen aan iets werkt.

Ik heb er nog maar één ontdekt, namelijk een bekende zanger die onlangs overleed.

STEDHO: “Juist. Die vondst heb ik een beetje makkelijker gemaakt door over zijn gezicht een bliksemschicht te tekenen, zoals hij op de cover van een van zijn vroegere albums figureerde. Maar er zijn er nog, zoals deze... Maar die is moeilijker te ontdekken omdat ik hem later herwerkt heb tot kaalhoofdige, toen ik concludeerde dat hij op die manier beter in het verhaal past.”

Wat vind je van het heden en verleden van DE RODE RIDDER? En was het een favoriete reeks van jou?

STEDHO: “Voor DE RODE RIDDER gaat mijn voorkeur uit naar de albums van Willy Vandersteen omdat ik daarmee ben opgegroeid. Ook het pulpgehalte van die albums spreekt me aan, alhoewel Karel Biddeloo dat pulpgehalte nog opgetrokken heeft. De reeks zelf stak er bij mij echter niet bovenuit. Het was een van de meerdere reeksen die ik goed vond.”

Wat zijn jouw bijdragen aan The

Wolfpack?

STEDHO: “Dezelfde als bij de anderen, namelijk ideeën leveren over de erfenis van Willy Vandersteen.”

Is er wrevel omdat de ideeën van sommigen wel uitgewerkt worden en van anderen niet?

STEDHO: “Dan delen we de vreugde en het verdriet, zeker? Uiteindelijk zijn alle ideeën door iedereen samen bedacht. RED RIDER is echter niet in The Wolfpack bedacht, want dat project stond daarbuiten en is tot stand gekomen voor er van The Wolfpack sprake was. Datzelfde geldt trouwens ook voor AMORAS.”

Heb je bij The Wolfpack al proefplaten gemaakt voor andere projecten?

STEDHO: “Ja, maar tijdens die vergaderingen zit elke tekenaar wel iets te tekenen.

Ik vind The Wolfpack een heel leuk project. Als tekenaar — en soms als scenarist — zit je meestal alleen te werken, terwijl je hier samen aan iets werkt.”

Wat doe je het liefst: illustraties maken, zoals je voor DE KRIEGELS van Marc de Bel hebt gedaan, of intensief aan een strip tekenen, zoals RED RIDER?

STEDHO: “Dat is een moeilijke vraag. Het plezante aan illustraties is dat ik een heel pak teksten in één illustratie moet proberen te vangen. Bij DE KRIEGELS mocht ik een beetje buiten het verhaal om gaan, terwijl ik bij RED RIDER alles heel filmisch moest benaderen. Momenteel ben ik vooral met strips bezig, maar de mogelijkheid bestaat dat ik daar later weer eventjes genoeg van heb, en op illustraties mik.”

Tenslotte: hoe zit het met jouw mangaproject voor Casterman?

STEDHO: “Dat is niet meer voor Casterman, maar voor Delcourt. Casterman vond het uiteindelijk te duur, dus zijn we naar andere uitgevers gestapt. Er was interesse bij Kana en Delcourt en het is die laatste geworden.

Aan deze manga ben ik nu aan het werken. Hij zal in kleur verschijnen, en niet in het formaat van LAST MAN (de

mangareeks van Bastien Vivès, red.), waarvoor het ooit bedoeld was. Elk deel heeft honderd pagina's en de twee eerste delen, die in 2018 zullen verschijnen, zijn afgewerkt. Ik begin nu aan deel 3.”

Ik kijk alvast uit naar een ander deel 3!

Promotie-illustratie van *Obscuria*, een mangaproject op scenario voor David Boriau.